

LUDMILLA LACUEVA
Esriptora

EL GONG

Pioners: Hotel Muntanya (I)

A l'origen la família es deia Muntanya, i com que sovint hi va haver pubilles en lloc d'hereus, el cognom va anar canviant tot i conservar el nom de casa: Cal Muntanya.

L'Antoni Font Calva, que anava a Vichy per prendre les aigües pel reuma, va tenir la idea de transformar la casa pairal en una fonda. Al principi tenia dotze habitacions, però amb els anys es va anar engrandint amb l'adquisició d'unes cases dels voltants. Va fundar l'Hotel Banys Muntanya l'any 1904, data que trobem inscrita a la façana, a més de les seves inicials, AF. Darrere de la casa, hi havia eres i corrals per al bestiar i aviram i un hort on plantaven mongetes, escaroles i enciams.

Seguint la tradició familiar, l'Antoni exercia alhora d'agricultor i ramader, principals fonts d'ingressos de la població andorrana. El descrivien com a un *gentleman* i era una persona encantadora. Va maridar-se amb Maria Caminal, que va morir aviat i amb la qual va tenir una filla, l'Antònia. Més endavant, el vidu va casar-se en segones núpcies amb Paula Estany, amb qui va iniciar el negoci hotelier i amb qui va tenir un fill, l'Estanislau.

En la *Collection des Guides-Joanne, Pyrénées* del 1912 trobem una relació de preus de Cal Muntanya: dinar o sopar, 2 pesetes; habitació 1 pesseta; pensió diària, 5. També anuncien que es lloguen cavalls i mules per fer excursions. A principis de segle, el menú que s'oferia als turistes i als banyistes era a base de sopes, entremesos, embotits, botifarra. A la nit, mongetes, patates, col, bledes i peix, en algunes ocasions.

En temps de l'Antoni, hi havia quatre banyeres de ferro colat i una dutxa. Els banys funcionaven mitjançant una canalització d'aigua calenta que venia del pont de la Tosca, les banyeres eren al primer pis. Cada matí, es trucava a la porta dels clients els quals, per torns, prenien banys d'aigua termal. També hi havia dutxes a pressió, amb les quals anaven ruixant els clients. Bany i dutxa no es feien alhora, sinó en dies alternats. Els banyistes venien, principalment, de les províncies de Lleida i de Barcelona. Era gent amb poder adquisitiu i les estades de les cures variaven, alguns feien novenes. Els banys termals anaven bé per al reuma i la família explica que cap als anys 1940 hi havia un home de Bellvís (Lleida) que venia per fer cures. Quan arribava, sempre l'havien d'ajudar a sortir del cotxe perquè no podia caminar, i al cap d'un mes, després dels nombrosos banys d'aigua termal, marxava pel seu propi peu.

L'Antònia Font Caminal, casada amb Ermengol Sangrà (1895-1962), de Cal Sangrà de Madrona del districte de Pinella, havia esdevingut pubilla arran de la mort del seu germà, l'hereu, en un accident ocorregut al molí fariner. Aquest matrimoni va tenir quatre fills: Benvinguda, Mercè, Estanislau i Antònia.